

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในบทนี้ จะได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ปริญานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวระหว่างปีพุทธศักราช 2529 ถึงปีพุทธศักราช 2534 มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยการวิเคราะห์เอกสารตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประเภทของการวิจัย
2. เนื้อหาของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ ปริญานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีพุทธศักราช 2529 ถึงปีพุทธศักราช 2534 จำนวน 72 เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบตรวจสอบรายการ แบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของปริญานิพนธ์ ได้แก่ ชื่องานวิจัย ปีที่พิมพ์
ชื่อผู้วิจัย

ตอนที่ 2 สารที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัญญานิพนธ์ ได้แก่ ลักษณะของการวิจัย เนื้อหาที่ทำการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ปัญญานิพนธ์

ผู้วิจัยเริ่มทำการรวบรวมตามแบบตรวจสอบรายการ และทำการวิเคราะห์ปัญญานิพนธ์ โดยการแจกแจงความถี่และนำมาคำนวณหาค่าร้อยละตามความมุ่งหมายของการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด รองลงมา คือ การวิจัยเชิงบรรยาย เมื่อพิจารณารายละเอียดของการวิจัยเชิงทดลอง พบว่า เป็นการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบที่ 3 Randomized Control group pretest posttest design มากที่สุด รองลงมาเป็นการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบที่ 5 Randomized Control group posttest only design และเป็นการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบที่ 2 One group pretest-posttest design และรูปแบบที่ 10 Factorial design น้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายละเอียดของการวิจัยเชิงบรรยาย พบว่าเป็นการวิจัยแบบการสำรวจโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาเป็นการวิจัยแบบการศึกษาเปรียบเทียบเหตุผล และเป็นการวิจัยแบบศึกษารายกรณีี่น้อยที่สุด

2. เนื้อหาที่ทำการวิจัย เป็นเนื้อหาจิตวิทยามากที่สุด รองลงมาเป็นเนื้อหาของการแนะแนว เมื่อพิจารณารายละเอียดของเนื้อหาจิตวิทยา พบว่าเป็นจิตวิทยาบุคลิกภาพมากที่สุด รองลงมาเป็นจิตวิทยาสังคมและเป็นจิตวิทยาอุตสาหกรรมน้อยที่สุด เนื้อหาวิชาแนะแนวพบว่าเป็นการแนะแนวเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวและสังคมมากที่สุด รองลงมาเป็นการแนะแนวอาชีพ และเป็นการแนะแนวอื่น ๆ อันได้แก่การบริหารงานแนะแนวและงานกิจการนิสิตน้อยที่สุด ในด้านขอบข่ายบริการแนะแนวพบว่าเป็นบริการจัดวางตัวบุคคลมากที่สุด รองลงมาเป็นการให้คำปรึกษา และเป็นการติดตามผลประเมินผลน้อยที่สุด

3. ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียน-นักศึกษามากที่สุด รองลงมา เป็นครู น้อยที่สุดเป็นผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมากที่สุดรองลงมา เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยเมื่อพิจารณารายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลพบว่าเป็นแบบสอบถามมากที่สุด รองลงมา เป็นแบบทดสอบและน้อยที่สุดเป็นการสัมภาษณ์ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย พบว่าเป็นโปรแกรมมากที่สุด รองลงมาเป็นอุปกรณ์

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติภาคบรรยายพบที่ใช้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้สถิติฐานนิยม คะแนนมาตรฐาน เปอร์เซ็นไทล์ ควอไทล์ พิสัยอินเทอร์ควอไทล์น้อยที่สุด สำหรับสถิติภาคอ้างอิง พบว่าใช้สถิติ t-test มากที่สุด รองลงมาเป็น One-Way ANOVA และใช้สถิติ Z-test, U-test, Ranks-test, Three-Way ANOVA, สหสัมพันธ์พหุคูณ, การวิเคราะห์การถดถอยน้อยที่สุด

6. ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย เป็นการวิจัยในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษา และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ ที่ไม่จัดอยู่ในระดับการศึกษา

อภิปรายผล

1. ประเภทของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะจิตวิทยาการแนะแนวเป็นวิชาเอกที่นำเอาความรู้ทางจิตวิทยา ซึ่งศึกษาทางด้านจิตและพฤติกรรมของมนุษย์มาประยุกต์ในกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถพัฒนาดตนเองได้อย่างเต็มที่ในทุกด้าน คือ เข้าใจตนเอง เข้าใจสิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจ และปรับตัว ได้อย่างฉลาดและเหมาะสมทั้งนี้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคคลให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ และประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในการช่วยเหลือบุคคลนั้น จำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงพฤติกรรมของเขอย่างถ่องแท้ จึงต้องมีการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดรอบคอบ เที่ยงตรงและมีเหตุผลที่เพียงพอ ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าวิจัยจึงนิยมใช้การวิจัยเชิงทดลอง ทดสอบความมั่นใจ หาความสัมพันธ์เชิงประจักษ์รวมทั้งช่วยในการอธิบาย หรือทำนายเหตุการณ์ได้ แล้วนำเอาผลการ

ทดสอบ และหาความสัมพันธ์นั้น ๆ ไปใช้ในการช่วยเหลือ แก้ไข ป้องกัน ปรับปรุง และพัฒนาบุคคลต่อไปอันเป็นหน้าที่ที่สำคัญของการแนะแนว จากเหตุผลดังกล่าว สอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภู่วิภาคารวรรณ (2532 : 15) ที่กล่าวว่า การวิจัยเชิงทดลองเป็นวิธีที่สามารถทดสอบสมมุติฐานที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นยังเป็นวิธีแก้ปัญหาอย่างเที่ยงตรงทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติอันเป็นผลให้การศึกษาค้นคว้าทางพฤติกรรมศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์มากยิ่งขึ้น และจากผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ วัชรีย์ สนั่นไหว (2528 : 43 - 44) ที่ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาจิตศาสตร์ในประเทศไทย พ.ศ. 2518 - 2526 พบว่าระเบียบวิธีวิจัยที่ทำกันมากที่สุด คือ การวิจัยเชิงทดลอง

2. เนื้อหาของการวิจัยเป็นเนื้อหา จิตวิทยามากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะจิตวิทยาเป็นวิชาที่กว้างไกลตัว และเข้าไปเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาต่าง ๆ แทบจะทุกอาชีพ (โสภา ชูพิกุลชัย, 2529 : 14) โดยเฉพาะวิชาเอกจิตวิทยา การแนะแนว เป็นวิชาที่ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ทางด้านจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุชา จันทน์เคม (2527 : 3) ที่ว่า จิตวิทยาการแนะแนวเป็นการนำเอาหลักการทางจิตวิทยาเข้ามาใช้เพื่อการแนะแนวเพราะการแนะแนวจะได้ผลดีหรือมีประสิทธิภาพดีเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยหลักการทางจิตวิทยา เครื่องมือ การวัด และการทดสอบทางจิตวิทยา มาใช้เพื่อช่วยให้เข้าใจเด็กและบุคคลดีขึ้น และเมื่อพิจารณารายละเอียดของเนื้อหาทางจิตวิทยาพบว่า เป็นเรื่องจิตวิทยาบุคลิกภาพมากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะบุคลิกภาพเป็นคุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญทั้งในกิจการงานที่รับผิดชอบ และสังคมทั่วไป การพัฒนาบุคลิกภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคคลซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมไทยปัจจุบันอันเนื่องจากการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านซึ่งก่อให้เกิดปัญหาทางด้านบุคลิกภาพ อันเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้นการศึกษาบุคลิกภาพจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจ และสามารถคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลทั้งในปัจจุบัน และอนาคต ได้โดยเฉพาะในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง มีความแตกต่างและขัดแย้งในปัจจุบัน

สำหรับเนื้อหาในส่วนของการแนะแนว พบว่าเป็นการแนะแนวเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว และสังคมมากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านวัตถุนิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนวัฒนธรรมตะวันตกหลังไหล เข้าสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กเกิดเลียนแบบหรือบางครั้งเกิดความยุ่งยากใจ ในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเป็นเหตุให้ถูกชักชวนให้ประพฤติด้อยลงเสียได้ง่าย ประกอบกับการเพิ่มของประชากรอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้ความเป็นอยู่แออัด เกิดความต้องการด้านต่าง ๆ และการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น ค่าครองชีพสูงขึ้นบิดามารดา ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเป็นผลทำให้เด็กขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดการดูแล เอาใจใส่ ดังนั้นการแนะแนวเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวและสังคมจึงมีความจำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างมาก เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ช่วยเหลือบุคคลต่อไป จากสภาพต่าง ๆ เหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าบริการแนะแนวจำเป็นต้องจัดขึ้นเพื่อช่วยให้บุคคลสามารถมองและเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องสามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองตลอดจนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นบริการจัดวางตัวบุคคลจึงเป็นบริการที่สนองตอบต่อสภาพการณ์ ดังกล่าว โดยมุ่งช่วยให้บุคคลได้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกับตนไม่ว่าจะเป็นด้าน การศึกษา อาชีพ และสถานภาพทางสังคมและเป็นบริการที่ช่วยบุคคลในการเลือก แนวทางและแผนการทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้ตามความต้องการ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในการแนะแนว จำแนกตามขอบข่าย บริการแนะแนวปรากฏว่าเป็นบริการจัดวางตัวบุคคลมากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ บริการจัดวางตัวบุคคลเป็นบริการที่สามารถลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันได้ ถ้าบุคคลสามารถที่จะอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกับตนเอง

3. ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเป็นนักเรียน นักศึกษามากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะนิสิตที่ทำปริญญานิพนธ์ เป็นนิสิตที่เรียนในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ซึ่งจำเป็นต้องทำปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และจิตวิทยา การแนะแนวในโรงเรียน ซึ่งน่าที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน อันได้แก่นักเรียน นักศึกษา อันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าสูงยิ่งที่ควรค่าแก่การพัฒนาให้เจริญขึ้นในทุก ๆ ด้าน จากการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและความซับซ้อนของสังคมไทยในปัจจุบันเป็นสิ่งที่

ยากยิ่งต่อการเข้าใจ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม การรับเอาวัฒนธรรมของต่างประเทศเข้ามา ระบบเศรษฐกิจและระบบการศึกษาที่เปลี่ยนไป การเพิ่มของประชากรที่รวดเร็วตลอดจน ค่านิยม ความเชื่อ เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบของ สังคม ซึ่งมีผลกระทบต่อสถาบันและบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักเรียน นักศึกษา สภาพของสังคมที่สลับซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเช่นนี้ ทำให้นักเรียน นักศึกษา ปรับตัวได้ยากลำบากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า นักเรียน ปัจจุบันมีปัญหามากมาย ทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียน ปัญหาในการเลือกวิชาที่พ ญหาด้านส่วนตัวและสังคม ด้วยเหตุนี้นักเรียนเป็นจำนวนมากจึงต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากบริการแนะแนวและบริการให้คำปรึกษาในโรงเรียน (สภิต วงศ์สุวรรณ. 2527 : 1 - 7) ดังนั้นในการศึกษาวิจัยจึงมุ่งศึกษาไปที่นักเรียน และนักศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้เพื่อ เป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป จากผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทูระวี ชัยกิจไทย (2522 : 91 - 92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์มหามบัณฑิต สาขาพลศึกษา ในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - 2530 และ เพ็ญพิศ ประวิธวรกุล (2527 : 38 - 40) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การ วิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหามบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2518 - 2526 และวัชรีย์ สนั่นไหว (2528 : 43 - 44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์มหามบัณฑิต สาขาการศึกษาคณิตศาสตร์ในประเทศไทย พ.ศ. 2518 - 2526 และ อัจฉรา อัสวัฒน์ (2528 : ง - จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การ วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ มหามบัณฑิตภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยในระหว่างปี พ.ศ. 2510 - 2525 พบว่า การวิจัยส่วนใหญ่เก็บ ข้อมูลจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักเรียน นักศึกษา

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุด ทั้งนี้จะเป็นเพราะ แบบสอบถามเป็น เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดบางประการที่เป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือ นักเรียนหรือในการปรับปรุงงานอันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับ อาริ ดัมภ์เจริญรัตน์ (2532 : 12) ที่กล่าวว่าเครื่องมือประเภทแบบสอบถามมีประโยชน์

สำหรับช่วยครู และผู้แนะแนวมองเห็นเด็กได้มากขึ้น นอกจากนี้การใช้แบบสอบถาม ยังเป็นการเก็บข้อมูลที่ประหยัดเวลา งบประมาณ ผู้ตอบมีอิสระในการตอบ เหมาะสำหรับการเก็บรวบรวมข้อเท็จจริงจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่อยู่กันอย่าง กระจัดกระจาย (นุชนาฏ วรรณนะศักดิ์. 2534 : 55) ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของอุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน (2531 : 3) ที่ว่าการวิจัยทาง พฤติกรรมศาสตร์เก็บร้อยละ 80 ที่นิยมให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ไฉ ทองไพบูลย์ (2524 : 52 - 53) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับ ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิตของนิสิตหลักสูตร 2 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2517 - 2521 และพิชัย ดลเสมอ (2527 : 40) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2509 - 2523 และสุรเดช พันธุ์วิเศษ (2531 : 89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอก โรงเรียนในประเทศไทย พุทธศักราช 2519 ถึง 2529 พบว่า การวิจัยส่วนใหญ่ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้วิจัยใช้สถิติภาคบรรยาย เกี่ยวกับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ ปริญญาโทที่ทำการวิจัยแต่ละ เล่มจำเป็นต้องศึกษาคำตอบเชิงตัวเลขเพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูล หรือแจกแจง ข้อมูลปริญญาโทที่ทำการวิจัยเก็บจากข้อมูลประชากร และปริญญาโทที่ทำการ วิจัยโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างก็สามารถใช้สถิติภาคบรรยายประกอบได้ด้วย (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. ม.ป.บ. : 130) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประครอง กรรณสูตร (2522 : 45) ที่ว่า เมื่อต้องการหาค่าสถิติอื่น ๆ ต้องอาศัย ค่าเฉลี่ย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของชูระวี หัยกิจไทย (2522 : 91 - 92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ใน ประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - 2530 และพิชัย ดลเสมอ (2527 : 40) ได้ ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2506 - 2523 และ นุชนาฏ วรรณนะศักดิ์ (2534 : 51 - 52) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการบริหารการศึกษา ระหว่างปีพุทธศักราช 2522 -

2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก พบว่า สถิติที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ เป็นการใช้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด

6. ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย พบว่า ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะการแนะแนวในประเทศไทยนั้น เริ่มในโรงเรียนมัธยมศึกษา ก่อน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ให้มีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะให้นักเรียนเลือกเรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนจึงจำเป็นต้องมีบุคลากรฝ่ายหนึ่งคือ ฝ่ายแนะแนว เพื่อช่วยเหลือนักเรียนด้านนี้และรวมไปถึงทางด้านอาชีพ และสังคม (วัชร ทรัพย์มี, 2523 : 3) และจากคำกล่าวของเฮิร์ลลอค (Hurlock, 1963 : unpagged) ที่ว่านักเรียนที่มีปัญหามากที่สุดนั้น ได้แก่ นักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งมีอายุระหว่าง 13 - 17 ปี และเป็นวัยที่สภาพทางอารมณ์ยังวุ่นวายไม่คงที่ มักก้ำกึ่งอยู่ระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ต้องการอิสระ อยากเป็นตัวของตัวเองในการเลือกสิ่งต่าง ๆ เด็กจึงเกิดความวุ่นวายใจทำอะไรผิดพลาดได้ เด็กในวัยนี้จึงต้องการความช่วยเหลือต้องการผู้แนะนำที่ดี เพื่อจะได้ชักนำให้เขาดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูก บริการแนะแนวจึงมีความจำเป็นอย่างมากในโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงเป็นผลทำให้การวิจัยทางวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวสนใจศึกษาวิจัยในระดับนี้เป็นอันมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญพิศ ประวิมวรกุล (2527 : 38 - 40) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2518 - 2526 และ วัชรีย์ สนั่นไพบ (2528 : 43 - 44) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาคณิตศาสตร์ ในประเทศไทย พ.ศ. 2518 - 2526 พบว่าระดับการศึกษาที่ทำการวิจัย เป็นระดับมัธยมศึกษามากที่สุด

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิเคราะห์ปริญญานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวระหว่างปี พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2534 ของมหาวิทยาลัยนเรศวรพบว่า จากที่ผ่านมามีการจัดทำปริญญานิพนธ์ โดยเฉพาะในด้านของเนื้อหาที่ทำการวิจัย ยังไม่กระจายเท่าที่ควร จะทำการวิจัยในบางเนื้อหามาก ส่วนบางเนื้อหาน้อย ดังนั้น

สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรประสานงานกันเสนอข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้ทราบและเสนอแนะหัวข้อหรือปัญหาที่มีผู้ทำการวิจัยน้อยหรือยังไม่มีผู้ทำการวิจัยเลยหรือหัวข้อที่ทันสมัยน่าสนใจ เพื่อว่านิติตจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปเสริมสร้างในส่วนของงานวิจัยที่ยังขาดอยู่ เช่น งานวิจัยในเชิงปริมาณอันได้แก่วิธีวิเคราะห์ที่เมตตา เป็นต้น และป้องกันการทำปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ซ้ำซ้อนเพื่อให้เกิดคุณค่าและเกิดประโยชน์ในการทำปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ให้มากที่สุด

2. ควรให้ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวมีการจัดสัมมนาเกี่ยวกับหัวข้อในการทำปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ รวมทั้งรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยในภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว และนำผลการวิจัยเล่มนี้ไปอภิปรายเพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้นิสิตได้แนวทางในการจัดทำปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ให้เกิดคุณค่ามากที่สุด

3. งานวิจัยแต่ละกลุ่มควรให้นิสิตมีการนำงานวิจัยนั้นไปใช้ เพื่อเป็นการขยายผลงานการวิจัยให้เกิดคุณค่ามากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิเคราะห์ปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวรในทุกช่วงเวลา 5 ปี หรือเมื่อมีจำนวนปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ที่มากเพียงพอ เพื่อได้ทราบภาพรวมในการจัดทำปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่เป็นปัจจุบันในทุกระยะ

2. ควรมีการดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิเคราะห์ปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตในสาขาวิชาเอกอื่น นอกจากวิชาเอกการบริหาร การศึกษาและวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

3. ควรมีการประเมินผลติดตามผลการวิจัย ว่านิติตที่ศึกษาในระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวรหรือบุคคลอื่น ๆ ที่กำลังทำงานวิจัยปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ว่าได้มีการนำเอาข้อมูลจากผลการวิจัยปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ของนิติตมหาวิทยาลัยนเรศวร ไปใช้หรือประกอบการทำปฏิญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ของงานมากน้อยเพียงใด